

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องชุมชนของตนเองของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏสงขลา ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา ได้ใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลสองกลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันราชภัฏสงขลา ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา และประชาชนผู้มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดสงขลา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย บุคคล 2 กลุ่มคือ

1.1 นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ของปีการศึกษา 1/2544 ที่เกิดและมีสถานที่อยู่ปัจจุบันในจังหวัดสงขลา จำนวนโปรแกรมละ 16 คน รวมทั้งหมด จำนวน 32 คน

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ของจังหวัดสงขลา เขตละ 20 คน รวมทั้งหมด จำนวน 60 คน

ตอนที่ 2 การศึกษาภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง อันประกอบด้วย

2.1 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย

2.2 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น

2.3 อุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี

2.4 รายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง

ตอนที่ 3 ข้อมูลของนักศึกษาใน เรื่องเกี่ยวกับห้องถิน อันประกอบด้วย

- 3.1 ความรู้เกี่ยวกับห้องถินของนักศึกษา
- 3.2 สิ่งที่มีอยู่ในห้องถินที่นักศึกษากูมิใจ
- 3.3 สถานที่หรือบุคคลที่นักศึกษาต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
- 3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับห้องถินที่นักศึกษาต้องการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ
- 3.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับห้องถินที่นักศึกษาต้องการ
- 3.6 การนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในห้องถิน
- 3.7 ความรู้สึกที่นักศึกษามีกับห้องถินของตนเอง
- 3.8 สิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศของคนในห้องถิน

- 4.1 ความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับชุมชน
- 4.2 ภาษาต่างประเทศที่สำคัญสำหรับห้องถิน
- 4.3 ความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของคนในห้องถิน ในประเด็นต่อไปนี้

- 5.1 การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาในชุมชน
- 5.2 สิ่งที่มีอยู่ในห้องถินที่ภูมิใจ
- 5.3 สถานที่ในห้องถินที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
- 5.4 บุคคลในห้องถินที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
- 5.5 สิ่งที่มีอยู่ในห้องถิน

สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย

1.1 นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) หลักการเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์ว่า เป็นผู้ที่สอนผ่านการเรียนวิชา Thai Studies (วัฒนธรรมไทยศึกษา) ซึ่งเป็นรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทย ในเทอมที่ 1 ปีการศึกษา 2544 และต้องเป็นผู้ที่เกิดและปัจจุบันเกย์ยังมีพักอาศัยกับครอบครัวอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา ได้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมา กลุ่มละ 16 คน รวมทั้งหมด จำนวน 32 คน และนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีภูมิลำเนากระจายอยู่ในทุกเขตพื้นที่การศึกษา (ภาคพนวก ค ตารางที่ 1)

1.2 ผู้มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต คือ เขตพื้นที่การศึกษา 1 (อ.เมือง อ.สหิงพระ อ.สิงหนคร อ.ระโนด อ.นาหมื่น อ.กระแตสินธุ์) เขตพื้นที่การศึกษา 2 (อ.หาดใหญ่ อ.บางกล้า อ.ควนเนียง อ.รัตภูมิ อ.ควนเนียง อ.คลองหอยโ่ง อ.บางกล้า) และเขตพื้นที่การศึกษา 3 (อ.จะนะ อ.เทพา อ.สะบ้าย้อย อ.นาทวี) ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านชุมชนและการศึกษา เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ การสุ่มหาตัวแทนเพื่อการสัมภาษณ์และหาข้อมูล ของกลุ่มที่ 2 นี้ เริ่มจากการสอบถามครู อาจารย์ในสถานศึกษา นักศึกษาที่ออกฝึกสอน หน่วยงานทางการศึกษา และองค์กร บริหารส่วนตำบล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปสู่ผู้ที่สามารถให้ข้อมูลในเชิงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในท้องถิ่นได้ ตัวแทนที่เลือกมาจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต เขตละ 20 คน รวมจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ (ภาคพนวก ค ตารางที่ 2)

ตอนที่ 2 การศึกษาภาษาอังกฤษของนักศึกษาสุ่มตัวอย่าง

2.1 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษปีที่ 3 และ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ปีที่ 4 ที่สอบผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ Thai Studies (วัฒนธรรมไทยศึกษา) เกี่ยวกับรายวิชาที่เคยเรียนมาและมีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย ปรากฏผลดังนี้ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 2)

นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษปีที่ 3 บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาวิถีโลก จำนวน 13 คน
- 2) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 11 คน
- 3) วิชาความจริงของชีวิต จำนวน 7 คน
- 4) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนเท่ากัน จำนวนรายวิชาละ 4 คน คือ วรรณกรรมอเชีย ภาษาวรรณคดี และศูนทรียภาพของชีวิต
- 5) วิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 3 คน
- 6) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไวเท่ากัน รายวิชาละ 2 คน คือ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง องค์การและการจัดการ และภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
- 7) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน แต่เป็นความเห็นที่กระจายกันไป ไม่ได้เห็นสอดคล้องกับผู้อื่น โดยที่มีผลคะแนนออกมารายวิชาละ 1 คน มี 11 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด ไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ภาษาไทยวรรณคดีวิจารณ์ สังคมศาสตร์ การคิดและการตัดสินใจ ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการ ปรัชญา และวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต

**นักศึกษาสาขาวิชาคิดป่าสตอร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4
บอกรหัสรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ**

- 1) วิชาไทยศึกษา และวิชาพื้นฐานวัฒนธรรมไทย มีนักศึกษาให้คะแนนไว้เท่ากันคือ รายวิชาละ 15 คน
- 2) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา และ วิชาเหตุการณ์โลกปัจจุบัน มีจำนวนเท่ากันคือ รายวิชาละ 14 คน
- 3) วิชาการเมืองและการปกครองของไทย จำนวน 13 คน
- 4) วิชาภูมิศาสตร์ประเทศไทย จำนวน 12 คน
- 5) วิชาพื้นฐานวัฒนธรรมไทย จำนวน 10 คน
- 6) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้จำนวนรายวิชาละ 7 คน คือ วรรณคดีเบื้องต้น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม 1 และ 2
- 7) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยแต่ละรายวิชามีนักศึกษาให้คะแนนไว้ 6 คน คือวิชาภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมของอเมริกา และวิชาประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 8) วิชาที่นักศึกษา 5 คน เห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย คือ วิชามนุษย์กับสังคม
- 9) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้เท่ากัน จำนวนรายวิชาละ 3 คน มี 2 รายวิชา คือ การใช้ภาษาไทย และปรัชญาเบื้องต้น
- 10) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้จำนวนรายวิชาละ 2 คน คือ วิทยาการ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยการแสดงและการใช้ภาษาไทย

11) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย เช่นกัน แต่เป็นความเห็นที่กระจายกันไป ไม่ได้เห็นสอดคล้องกับผู้อื่น โดยที่มีผลกระทบแแนวอกรายวิชา ละ 1 คน มี 5 วิชา คือ เศรษฐศาสตร์ทั่วไป ร้อยกรองภาษาอังกฤษ ประชารศึกษา สุนทรียะทางทัศนศิลป์ และการเขียนเชิงริเริ่มสร้างสรรค์

2.2 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับห้องถินของนักศึกษา

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) ชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆที่เคยเรียนมาและมีเนื้อหาเกี่ยวกับห้องถินของตนเอง ปรากฏผลดังนี้ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 3)

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 บอกชื่อรายวิชา ที่นักศึกษาคิดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับห้องถิน เรียงได้ตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 14 คน
- 2) วิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 6 คน
- 3) วิชา อังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม จำนวน 5 คน
- 4) วิชาสุนทรียภาพของชีวิต จำนวน 4 คน
- 5) วิชาภูมิโลก จำนวน 2 คน

6) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย เช่นกัน แต่เป็นความเห็นที่กระจายกันไป ไม่ได้เห็นสอดคล้องกับผู้อื่น โดยที่มีผลกระทบแแนวอกรายวิชา ละ 1 คน มี 11 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น และ องค์การและการจัดการ

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 (ศิลปศาสตร์) บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับห้องถิน เรียงได้ตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ

- 1) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 11 คน
- 2) วิชาพื้นฐานวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน
- 3) วิชาภูมิศาสตร์ประเทศไทย จำนวน 5 คน

4) วิชาไทยศึกษา จำนวน 4 คน

5) วิชาการเขียนตามรูปแบบ และ วิชาประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีผู้ให้ความเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับห้องถัน รายวิชาละ 2 คนเท่ากัน

6) วิชาการเมืองและการปกครอง จำนวน 1 คน

2.3 อุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี (ภาคผนวก ค ตารางที่ 4)

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ไว้ตามลำดับความเป็นอุปสรรคจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

1) ปัญหาจากคำศัพท์ จำนวน 12 คน
 2) ปัญหาที่เกิดจากการไม่รู้ไวยากรณ์ จำนวน 9 คน
 3) ปัญหาจากโอกาสได้ฝึกฝนการใช้มีน้อย การขาดความสามารถด้านการอ่าน และการได้ใช้น้อยในชีวิตประจำวัน เป็นอุปสรรค ที่มีนักศึกษามีความเห็นตรงกัน จำนวน 4 คน

4) ปัญหาที่เกิดจากการขาดความสามารถด้านทักษะทางการพูด การฟัง การมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี การไม่รู้จักใช้ภาษา กับสถานการณ์ที่เหมาะสม แต่ละปัญหามีความเป็นอุปสรรคกับนักศึกษา จำนวน 3 คน

5) สิ่งที่เป็นปัญหาอย่างอื่นๆในการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ที่นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันไป นำเสนอด้วยอ่ายถึง 1 คน คือ การไม่รู้วิธีการออกเสียง การไม่รู้ไวยากรณ์สำหรับการเขียน การขาดอุปกรณ์ค่างๆที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา คือ จำนวนหนังสือในห้องสมุด คอมพิวเตอร์ สื่อการสอน การขาดโอกาสทางความรู้นอกบทเรียน และเนื้อหาการเรียนยากเกินไปไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ(ศิลปศาสตร์) ชั้นปีที่ 4 ให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ไว้ตามลำดับความเป็นอุปสรรคจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

1) ปัญหาจากคำศัพท์ จำนวน 11 คน

- 2) การขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน
- 3) ปัญหาที่เกิดจากพื้นฐานของนักศึกษาไม่ดี ปัญหาของการขาดทักษะการพูด มีความเป็นอุปสรรคเท่ากัน สำหรับนักศึกษาจำนวน 3 คน
- 4) การมีโอกาสได้ใช้น้อย ปัญหาที่มีในการออกแบบเสียงภาษาอังกฤษ การสร้างประโยคภาษาฯ ไม่ได้ “ไม่รู้” ไวยากรณ์ การรู้แต่ทฤษฎีแต่ไม่นำไปใช้ในสถานการณ์จริง ไม่เป็น การไม่รู้การสร้างภาษาแบบสละสลวย และการไม่กล้าถามหรือพูดในชั้นเรียน แต่ละปัญหามีความเป็นอุปสรรคกับนักศึกษา จำนวน 2 คน

2.4 รายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง (ภาคผนวก ค ตารางที่ 5)

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 บอกว่ารายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง เรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1 และ 2 จำนวน 11 คน
- 2) ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม จำนวน 8 คน
- 3) วัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 7 คน
- 4) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสื่อสาร จำนวน 6 คน
- 5) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 5 คน มี รายวิชา การฟังและการพูด รูปและการใช้ภาษาอังกฤษสนับสนุน การพูดในที่สาธารณะ
- 6) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 3 คน คือ ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการ การอ่านและการศึกษา

7) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 2 คน คือ ภาษาอังกฤษในสื่อสารมวลชน รูปแบบการใช้

- 8) วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการแสดง มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวน 1 คน

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ(ศิลปศาสตร์) ชั้นปีที่ 4 บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง เรียงได้ตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาการฟังและการพูด จำนวน 12 คน
- 2) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา (Thai Studies) จำนวน 9 คน
- 3) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 3 คน คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 2 คน คือ ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการและสำนักงาน ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาพูดทางธุรกิจ การอ่านอังกฤษทั่วไป
- 5) วิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ เช่นกัน แต่นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันไป
นำเสนอไว้รายวิชาละ 1 คน คือ รูปและการใช้ภาษาอังกฤษสมัยใหม่ ภาษาอังกฤษในสื่อสารมวลชน การศึกษาเอกเทศ และ สังคมศิลป์

ตอนที่ 3 ข้อมูลของนักศึกษาเกี่ยวกับห้องถินของตนเอง

3.1 ความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับห้องถินของตนเอง (ภาคผนวก ค ตารางที่ 6) นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม จำนวน 32 คน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา มีความรู้เรื่องห้องถินของตนเอง ดังนี้ คือ

- ด้านประวัติศาสตร์ห้องถิน มีผู้มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ห้องถิน ดังนี้ คือ
- 1) รู้ด้านน้ำที่มาของชุมชนตนเอง จำนวน 10 คน
 - 2) รู้ประวัติการตั้งถิ่นฐานของคนในห้องถินตนเอง จำนวน 6 คน
- ด้านอาชีพในห้องถิน นักศึกษาแจ้งข้อมูลการรู้ถึงสภาพการประกอบอาชีพในสังคมของตนเอง ดังนี้ คือ

1) นักศึกษาเห็นว่ามีการประกอบอาชีพทำขายจำนวนมากที่สุด คือ 8 คน

2) ด้านเกษตรกรรมและการอาหาร นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า ท้องถิ่นของตนเอง เป็นสังคมที่มีแนวโน้มไปทางด้านเกษตรกรรมดังนี้คือ มีนักศึกษาจำนวน 7 คน เห็นว่าคนในท้องถิ่นของตนประกอบอาชีพทำสวนยาง เห็นว่ามีอาชีพทำสวนจำนวน 5 คน เห็นว่าคนในท้องถิ่นคนทำนาถูกและทำนาข้าว จำนวนอย่างละ 1 คน

3) ด้านอุตสาหกรรม นักศึกษาจำนวน 3 คน เห็นว่ามีการประกอบอาชีพด้านการทำโรงสีข้าว ส่วนอาชีพอื่นๆ มีความเห็นกระจายกันไปอย่างละ 1 คน คือ งานการประกอบกิจการโรงทำน้ำแข็ง โรงงานปลาปั่น การแปรรูปไม้ การรวมควันยาง และงานด้านการท่องเที่ยว

ด้านผู้ทรงภูมิปัญญาในท้องถิ่น ในจำนวนนักศึกษา 32 คน มีความรู้เรื่องภูมิปัญญาในท้องถิ่นอยู่ เพียง 15 คน คือ นักศึกษาผู้รู้เรื่องเกี่ยวกับภูมิปัญญา ด้านการเป็นหมอนบ้านมีจำนวนสูงสุด คือ 4 คน รู้ว่ามีภูมิปัญญาด้านหมอนวด 3 คน รู้ว่ามีผู้มีภูมิปัญญาด้านการทำผ้าจำนวน 3 คน และมีความรู้ว่ามีภูมิปัญญาต่อไปนี้อย่างละ 1 คน คือ การทำกรงนก เย็บจาก รำโนรา เล่นหนังตะลุง และหมอรักษากัด

ด้านงานหัตถกรรมในท้องถิ่น นักศึกษาทราบเรื่องงานหัตถกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น มีจำนวนดังนี้คือ นักศึกษาจำนวน 5 คน รู้เรื่องการ stanza เสื่อ จำนวน 4 คน ทราบเรื่องการทำกรงนกเข้า รู้ว่ามีการทำสุ่มไก่ในท้องถิ่น จำนวน 3 คน รู้เรื่องการทำดอกไม้จากใบยาง การทำไม้กวาดจากไม้ไผ่ การทำหลังคาจาก อย่างละ 2 คน และมีความรู้ต่างๆ กระจายกันไปอย่างละ 1 คน ในเรื่องงานหัตถกรรมต่อไปนี้ คือ การทำดอกไม้จันท์ การทำเบะ การทำผลิตภัณฑ์จากเชือกกล้ายและจากใบatal การทำตะกร้าจากหวายและสมุดโทรศัพท์ การทำผ้าปาเตี๊ะ การทำเขียง การทำกระต่ายขุดมะพร้าว ทำที่วางคัมภีร์ ทำที่เกาหลัง ทำฝาชี และ ทำผีเสื้อจากถุงน่อง

ด้านอาหาร/ขนม นักศึกษานอกชื่ออาหารที่คิดว่าเป็นของในท้องถิ่น ดังนี้ คือ อาหารคาว - ยำหัวโหนด ขนน - ขนมจากวุ้นมะพร้าว ชาตาลเชื่อม

**3.2 สถานที่/บุคคล ของห้องถินที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสังขละ
มีความภูมิใจ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 7)**

สถานที่ ที่นักศึกษามีความภูมิใจ โดยที่นักศึกษาตอบไว้อย่างละ 1 คน มีดังนี้คือ

สถาบันการศึกษา - มหาวิทยาลัยสังขละนครินทร์ สถาบันทักษิณ
สถานที่ท่องเที่ยว - สวนสัตว์ สะพานติ่มสุลานนท์ เกาะยอ
วัด - วัดจะทึงพระ วัดชลธาราวาส วัดทำช้าง วัดเขaruปช้าง วัดคำ^๔
ตลอด วัดเจ้าแม่กวนอิม

ตลาด - ตลาดป่าดังเบซาร์ ตลาดกิมหยง ตลาดสะเดา ตลาดคลองแสง
น้ำตก - น้ำตกเขาเหรา น้ำตกผาคำ น้ำตกพระแม่ไพร

บุคคลของห้องถิน ที่นักศึกษามีความภูมิใจ นักศึกษา 2 คน กล่าว^๕
ไว้เพียง คนละ 1 ท่าน คือ พลเอกเปรม ติ่มสุลานนท์ และ สมเด็จหลวงปู่สีมั่น เทพอินโท
(ผู้บุกเบิกวัดห้วยหลาด)

**3.3 สถานที่หรือบุคคลในห้องถินที่นักศึกษาต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติ
รู้จัก (ตารางที่ 7)**

สถานที่ในห้องถิน นักศึกษา 32 คน ให้ข้อมูลไว้เพียงคนละ 1 สถานที่
ที่ต้องการให้ชาวต่างชาติได้ไปเยือน มีดังนี้คือ

สถานที่ท่องเที่ยว - สะพานติ่มสุลานนท์ เกาะยอ ศูนย์การค้า
สันติสุข อุทยานนกน้ำคุบุด พิพิธภัณฑ์สังขละ เขาวูปช้าง

วัด - วัดทำช้าง วัดพะโคะ วัดห้วยหลาด จิตรกรรมฝาผนังวัด
ห้วยหลาด พระพุทธชูปวัดหาดใหญ่ใน เจ้าแม่กวนอิม

ตลาด - ตลาดป่าดังเบซาร์ ตลาดกิมหยง ตลาดสะเดา ตลาด
คลองแสง ตลาดจังโหลน ตลาดสันติสุข

น้ำตก - น้ำตกผาคำ น้ำตกเขาเหรา

บุคคลของท้องถิ่น ที่นักศึกษาต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
นักศึกษามีตอบอยู่เพียงสองคน และแต่ละคนแสดงความเห็นว่า กือ เจ้าอาวาสวัด และ
นายหนังตะลุง

**3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ
(ภาคผนวก ค ตารางที่ 8)**

นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อการบรรยายเรื่องท้องถิ่นของตนเองเป็น
ภาษาอังกฤษ ในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ ตามจำนวน ที่เรียงจากนักศึกษาที่ต้องการ จากจำนวน
มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ กือ

- 1) ประวัติของท้องถิ่น นักศึกษาต้องการมีความรู้จำนวน 5 คน
- 2) วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น นักศึกษาต้องการมีความรู้
จำนวน 3 คน
- 3) สถานที่ที่น่าสนใจ นักศึกษาต้องการมีความรู้จำนวน 3 คน
- 4) บุคคลสำคัญ สภาพเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมและการแก้ไข และ
ภาษาถิ่น

นักศึกษาต้องการความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้บรรยาย
อย่างละ 2 คน

1) ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ความเชื่อ วิถีชีวิต ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น อาหาร
สภาพสังคม อารชีฟ เอกลักษณ์ของท้องถิ่น สถาปัตยกรรม การขยายตัวของชุมชนเมือง
ในด้านการพัฒนาและการควบคุม

มีนักศึกษาต้องการความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้บรรยาย
อย่างละ 1 คน

3.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการ

นักศึกษาต้องการคำศัพท์เพื่อใช้พูดเรื่องของท้องถิ่น ดังนี้กือ

- 1) เรื่องของต้นไม้/พืช มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 9 คน
(ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับต้นตะเคียน ต้นตาล ผักบุ้ง ส้มโขกุน)

2) งานหัตถกรรม มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ งานหัตถกรรมพื้นบ้าน เครื่องจักstan เครื่องหวาย นำatalawen)

3) ความเชื่อ มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับการสักการะบูชา ความงมงาย การไหว้เจ้า ความศักดิ์สิทธิ์ อุย่าลับหลู่)

4) ประเพณี มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีพื้นบ้าน ประเพณีทางศาสนา เช่น การบวชนาค ฝังลูกนิมิต ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า แห่งเรือยาว)

5) สิ่งก่อสร้าง มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างและสิ่งที่มีอยู่ในวัด เช่น เจดีย์ ศาลาเจ้า ศาลาการเปรียญ โบสถ์ พระนอน จิตรกรรมฝาผนัง)

6) อาหาร มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 5 คน (ต้องการคำศัพท์เรื่อง ขนมพื้นบ้าน ขนมหม้อแกง ผัดปูผงกะหรี่ แกงส้ม แกงเลียง ไก่ฟอก)

7) สถานที่ในท้องถิ่น มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 4 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ สุสานคนจีน นำ้ตก)

8) เครื่องมือประกอบอาชีพ มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 3 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ เครื่องมือจับปลา เช่น แหน กระซัง)

9) การแสดงพื้นบ้าน มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 3 คน (ต้องการคำศัพท์เรื่อง โนรา หนังตะลุง รำกล่องยาว)

10) การละเล่น/กีฬาพื้นบ้าน มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 3 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ ไก่ชน ปลากัด อีนุด)

11) อาชีพ มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 2 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ นายอำเภอ หมวดฯ)

12) ปัญหาในท้องถิ่น มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 2 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับยาเสพติด)

๑
๒๐.๗๒

พ ๖๑๒๗

๑ ๙

163772

๘ เม.ค. ๒๕๕๑

3.6 การนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในห้องถิน (ภาคผนวกค ตารางที่ 10)

ประโยชน์ของภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้กับห้องถินของตนเอง
มีนักศึกษาที่แสดงความเห็นว่ามีประโยชน์ไว้จำนวน 7 คน ดังนี้คือ

- 1) นำไปใช้พูดเพื่อการแนะนำสถานที่ในห้องถิน 4 คน
- 2) ใช้เขียนป้ายแนะนำสถานที่ 3 คน

3.7 ความรู้สึกที่นักศึกษามีกับห้องถินของตนเอง (ภาคผนวกค ตารางที่ 11)

นักศึกษาแสดงความเห็นไว้ ทั้งพอใจและไม่พอใจ มีดังนี้ คือ

- 1) พoิใจ เพราะมีความเป็นอยู่เรียบง่าย (10 คน) มีผู้นำที่ดี (5 คน)
- 2) ไม่พอใจ ในด้านการคุณน้ำคน (5 คน) และปัญหา ya เสพติด (4 คน)

3.8 สิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของนักศึกษา (ภาคผนวกค ตารางที่ 12)

นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของตนเอง ดังนี้คือ

1) พิธีกรรม มี เทศกาลกินเจ พิธีสมโภชต่าง ๆ คือ เทพนาชา เจ้าแม่กวนอิม และสมโภชช้าง พิธีทางศาสนา มี งานเดือนสิบ งานซักพระ งานสงกรานต์ การตั้งศาลเจ้าที่ พิธีเข้าสุนัข ทำบุญกุโบร์ การทอดผ้าป่า ทอดกฐิน และทำบุญ ขึ้นบ้านใหม่

- 2) วรรณคดีที่เล่าสืบต่อกันมา ไม่มีข้อมูลของนักศึกษา
- 3) สถาปัตยกรรม มีตึกแกรนจ์ โบราณ ศาลาเจ้า
- 4) ประติมกรรม มี พระพุทธธรูป
- 5) จิตรกรรม มี ภาพฝาผนังวัดมัชฌิมาวาส (2 คน) โบสถ์พระพุทธ

ไสยาสน์หรือ ‘พ่อเฒ่านอน’

- 6) เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน มี เพลงกล่อมเด็ก (4 คน) จำเพลงกล่อมเด็กเป็นภาษาเยวี่ เพลงงูพายัพ หมากบูม หมากเก็บ เดินกระลา ງูกินหาง ม้าก้านกลวย เล่นซ่อนแอบ กระโดดยางหรือกระโดดเชือก เล่นเตย มองซ่อนผ้า
- 7) คนตระ ไม่มีข้อมูลของนักศึกษา
- 8) การละคร/การแสดง มี โนรา (5 คน) หนังตะลุง (2 คน) รำกลองขาว รำบำบัด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศของคนในห้องเรียน

4.1 ความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับชุมชนในห้องเรียน (ภาคผนวก ค ตารางที่ 14)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 จำนวน 20 คน เห็นว่าจำเป็น 16 คน อีก 3 คนเห็นว่ามีความจำเป็นน้อย และ 1 คน เห็นว่า ไม่มีความจำเป็น

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 จำนวน 20 คน มีความเห็นเหมือนกันหมดว่า มีความจำเป็น ในกลุ่ม 19 คนนี้ มีจำนวน 6 คน ที่เห็นว่า เป็นความจำเป็นมาก ส่วน 1 คนที่เห็นว่าไม่จำเป็น ก็บอกว่าแม้ไม่จำเป็นสำหรับเวลานี้ แต่ก็จำเป็นสำหรับอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 จำนวน 20 คน เห็นความจำเป็นของการรู้ภาษาต่างประเทศ 17 คน เห็นว่ามีความจำเป็นน้อย 1 คน ส่วนผู้ที่เห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องรู้ภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 2 คน

4.2 ภาษาต่างประเทศที่สำคัญสำหรับห้องเรียน (ภาคผนวก ค ตารางที่ 15)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษสูงที่สุด (17 คน) ภาษาที่สำคัญรองลงมาคือ ภาษาไทย (5 คน) ลำดับที่สาม คือ ภาษาจีน (4 คน) และมีผู้ให้ความสำคัญกับภาษาอาหรับไว้ 2 คน ในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามนี้ มีอยู่ 1 คนที่ เห็นว่าภาษาไทยแบบห้องเรียนมีความสำคัญถึงทุกคนมีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ทุกคนเลือกหนึ่งกันหมด คือ เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นลำดับแรก (18 คน) รองลงมาคือ ภาษาจีน (3 คน) และ อาหรับ (2 คน) ตามลำดับ ภาษาอื่นๆ ที่มีผู้คิดจะเลือกเรียนได้ นั่นเมื่อย่างละหนึ่งคน คือ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน และภาษาเยาวี

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 ก็ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษสูงสุด (19 คน) ภาษาต่างประเทศอื่นที่สำคัญรองลงมาเรียงได้ตามลำดับคือ จีน (10 คน) ญี่ปุ่น (2 คน) ไทย (1 คน) และฝรั่งเศส (1 คน)

ถ้ามีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ คนส่วนใหญ่ (19 คน) ก็ยังเลือกเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาที่ได้รับการเลือกเรียนรองลงมาคือ จีน (2 คน) ญี่ปุ่น (2 คน) เยอรมัน (1 คน) และ猛烈 (1 คน)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 ก็ให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศเป็นลำดับสูงสุด (17 คน) กลุ่มที่อยู่ในลำดับที่สองเท่ากันคือ จีน อาหาร ญี่ปุ่น (3 คน) และภาษาเยวี่ (2 คน) ยังมีผู้ให้ความสำคัญกว่าภาษาฝรั่งเศสและ猛烈 ถ้ามีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ คนส่วนใหญ่ (18 คน) ก็ยังเลือกเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาที่มีผู้เลือกเรียนรองลงมาคือ ญี่ปุ่น (3 คน) ฝรั่งเศส (3 คน) จีน (2 คน) และอาหาร (1 คน)

4.3 ความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 16)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 มีความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศหลากหลาย มี 9 คน ที่มีความเห็นตรงกันว่าควรให้มาสอนหนังสือให้เยาวชนในท้องถิ่น ส่วนความคิดเห็นที่ให้มาต่างๆกัน มีคุณลักษณะ 1 ความคิด มีดังนี้

การนำความรู้มาสู่ท้องถิ่น คือ การแปลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ที่วิเคราะห์เผยแพร่เรื่องของท้องถิ่น คือ นำเสนอโครงการต่างที่ท้องถิ่น คิดขึ้นไปสู่ต่างประเทศ และทำงานด้านประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่น(2 คน) เกี่ยวกับป้ายแนะนำเส้นทางและสถานที่สำคัญของท้องถิ่น และเป็นมัคคุเทศก์

บทบาทด้านการเป็นผู้นำ คือ เป็นผู้นำให้ชุมชนในการประสานงานกับองค์กรต่างประเทศ

สามารถเข้ามานิบทบทช่วยด้านธุรกิจ ซึ่งกำลังมีการทำธุรกิจส่งออกอยู่มากในเขตพื้นที่

นอกจากนี้ แม้จะยังไม่สามารถบอกความคาดหวังได้ในปัจจุบัน แต่ก็เห็นแนวโน้มได้ว่า โลกอนาคตจะต้องอาศัยผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมาก

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา

2

จำนวน 7 คน คาดหวังว่าผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศในท้องถิ่น จะช่วยสอนเด็กและคนในท้องถิ่น และ 1 คน ถึงกับเห็นว่าควรเปิดโรงเรียนสอนพิเศษ ในด้านการแนะนำเรื่องของชุมชน มี 2 คน ที่เห็นว่า ผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศสามารถมาทำงานแนะนำนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้ ด้านความคิดเห็นต่างๆ กัน ที่ให้มาคือ 1 ความคิด คือ เห็นว่าควรไปรับราชการ เพื่อนำความรู้ภาษาต่างประเทศไปใช้ประโยชน์ ใช้ในการทำงานโรงแรม บริษัท และศูนย์การค้าในหาดใหญ่

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากพื้นที่การศึกษาเขต 3 มีความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ในชุมชนของตน เองดังนี้คือ

การนำความรู้มาสู่ชุมชนนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ 3 คน เห็นว่าควรจะมาเป็นครู และ 1 คน เห็นว่าสามารถสอนพิเศษ 2 คน เห็นว่า สามารถมาช่วยด้านการเผยแพร่ข่าวสารและเทคโนโลยีต่างๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คน เห็นว่า สามารถมาเป็นมัคคุเทศก์ ช่วยเผยแพร่เรื่องของชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คน เห็นว่า ควรมาประกอบอาชีพด้านคอมพิวเตอร์ และทำงานที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

ส่วนความคาดหวังอย่างอื่น ๆ มีความเห็นกระจายกันไปอย่างละ 1 คน คือ กระตุ้นให้เยาวชนเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ คาดหวังจะให้มาระบุสำนักงานรับรองตัวรถไฟ/เครื่องบิน เปิดร้านให้เช่าซึ่ดิภพยนตร์และเพลง ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และคาดหวังให้เป็นผู้จัดการด้านการติดต่อกับประเทศมาเลเซีย

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของคนในท้องถิ่นในประเด็นต่อไปนี้

5.1 การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาในชุมชน (ภาคผนวก ค ตารางที่ 17)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ในจำนวน 20 คน มี 1 คน ที่ตอบว่า ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเกิดขึ้นในชุมชน ส่วนคนอื่นๆ บอกว่ามีการสื่อสารกับคนต่างชาติ และมีหลากหลายเชื้อชาติ คือ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย มาเลเซีย ฝรั่งเศส เบลเยียม เสปน อเมริกันและอังกฤษ ส่วนสาเหตุของการเข้ามา ในชุมชนของชาวต่างชาติ มีต่าง ๆ กัน เช่น เพราะมีทำเรือ มากมีวัด ติดต่อธุรกิจ และเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และเป็นอาสาสมัครในท้องถิ่น

มีข้อคิดเห็นของท่านหนึ่งว่า คนในท้องถิ่นมักสื่อสารกันด้วยภาษาไทย เพราะคนในท้องถิ่นพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดสอนภาษาอังกฤษให้คนในชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 ส่วนใหญ่เห็นว่ามีชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อสื่อสารในพื้นที่ มีเพียง 3 คน ที่บอกว่าไม่มีเลย ลักษณะการติดต่อที่เห็นมีในด้านการโอนเงินและแลกเปลี่ยนเงินตรา(1 คน) ค้ายา(3 คน) ท่องเที่ยว(3 คน) และสอนภาษา(1 คน)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เห็นว่าผู้ที่เข้ามาในพื้นที่มีอยู่หลายราย มีชาวมาเลเซีย (8 คน) จีน(2 คน) สิงคโปร์ (2 คน) ชาวตะวันตก(2 คน) และชาวอินโดนีเซีย (1 คน)

5.2 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่ภูมิใจ (ภาคผนวกค ตารางที่ 18)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 เห็นว่า มีสิ่งที่คนในท้องถิ่นภูมิใจกันอยู่หลายราย แต่สิ่งที่เด่นชัดที่สุด คือสถาปัตยกรรมท้องถิ่น เพราะมีความภูมิใจในสถาปัตยกรรมชุมชนตนเอง การรวมตัวกันของชุมชนเพื่อพึงพาตนเอง(2 คน) การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อชุมชน (2 คน) ร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรม(2 คน) พึงพาซึ่งกันและกัน (2 คน) มีอัชญาศัยดี (2 คน) มีความสงบสุข อากาศบริสุทธิ์ และสิ่งอื่นๆที่มีความภูมิใจ คือ การมีหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (มีนำสัมภាយจากน้ำตาลโคนด) เยาวชนมีการศึกษารดี (2 คน) ได้รับการฝึกฝนอบรมทั้งทางศาสนาและวิชาสามัญ และพอใจการทำงานของทีมงานบริหารท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 มีความภูมิใจแบบเดียวกับคนในเขตพื้นที่การศึกษา 1 คือ ภูมิใจในสภาพสังคมท้องถิ่น ที่มีความเอื้ออาทร (3 คน) เป็นชุมชนชาวบ้าน (3 คน) ภูมิใจกับวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนตนเอง (2 คน) และความภูมิใจ ที่บอกไว้ต่างๆกัน บอกไว้ คนละ 1 อย่าง ดังนี้ คือ ธรรมชาติและความเป็นอยู่ที่สงบ (ในอดีต ซึ่งปัจจุบันไม่มีแล้ว) อาศัยบริสุทธิ์และบรรยายกาศสงบสุข มีความเข้าใจ ความสามัคคี มีธรรมชาติที่สงบ บริสุทธิ์ เป็นแหล่งห่องเที่ยวและทำธุรกิจ คนมีการศึกษา ค่อนข้างดี

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 ก็พอใจกับสภาพชุมชนที่มีความสามัคคี มีการอยู่ร่วมกันของผู้คนที่นับถือศาสนาต่างกัน (2 คน) คนมีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อ กัน คนมีงานทำ มีสภาพเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจดี และความภูมิใจในสิ่งอื่นๆที่มีต่างๆกัน บอกไว้ คนละ 1 อย่าง ดังนี้ คือ มีวัดที่สวยงาม พระศักดิ์สิทธิ์ หลวงปู่พรหมวัดน้ำขาว และมีผู้นำเข้มแข็ง

5.3 สถานที่ที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก (ภาคผนวกค ตารางที่ 19)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ต้องการนำไปแบ่งปัน สถาน (4 คน) วัด และสถานที่ท่องเที่ยว เช่น วัดนก วัดสามบ่อ มัสยิด และมีผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่ง เสนอแนะ โรงงานผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากตาลโกรดไว้

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 ต้องการนำไป สถานที่ ท่องเที่ยว (7 คน) เช่น แรมโพธิ์ (2 คน) และสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สถานที่ สำคัญทางศาสนา เช่น วัด (4 คน) และสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง มีผู้เสนอให้ไปคุ้มเรียน เพราะพื้นที่ต่างๆถูกยกเป็นบ่อกุ้งไปหมดแล้ว

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 ล้วนเสนอแนะให้ไปสถานที่ ท่องเที่ยว มีวัดขาด (6 คน) และความภูมิใจ ที่บอกไว้ ก็มีอยู่ต่างๆกัน คือ แหล่งผลิต กรุงเก่า พาร์มเลี้ยงนก夷า ป่าชายเลน ชายทะเล ป่าสันทรายชายหาด และ สวนล่องกอง ซึ่งเมื่อออกรถจะมีความสวยงาม

5.4 บุคคลในท้องถิ่นที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก (ภาคผนวก ค ตารางที่ 20)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ส่วนใหญ่ ต้องการแนะนำให้รู้จักบรรดาผู้นำ มีผู้นำท้องถิ่น(6 คน) ผู้นำศาสนา(3 คน) ผู้นำทางการศึกษา นอกจากนั้น ก็มีบุคคลอื่นๆ ดังนี้ คือ ประธานกลุ่มแม่บ้าน เจ้าหน้าที่ประจำแหล่งโบราณสถาน คนในกลุ่มต่างๆที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน ครูสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 เสนอแนะให้ไปพบผู้นำชุมชน (4 คน) เช่น ผู้ใหญ่บ้าน โถะอิหม่าม และให้ได้พบนักเรียนเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาต่างประเทศ

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เสนอแนะให้ไปรู้จักผู้นำด้านต่างๆ เช่น ผู้นำศาสนา(2 คน) ผู้นำหมู่บ้าน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ทำงานองค์กรบริหารส่วนตำบล (3 คน)

5.5 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น (ภาคผนวก ค ตารางที่ 21)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 เห็นว่าพิธีกรรมทางศาสนามีอยู่หลากหลายในท้องถิ่น มีของศาสนาพุทธ เช่น การปฏิบัติพิธีกรรมทั่วไปทางศาสนา (6) การทำบุญเดือนสิบ (5 คน) การบวชนาค (3 คน) งานสงกรานต์ (2 คน) การวางแผนออก บอกเจ้าที่ก่อนสร้างบ้าน การแต่งงาน การขึ้นปีใหม่ การไหว้เจ้าที่ แกะบนเจ้าบ้าน พิธีลอยแพ เรื่องที่เล่าสืบท่อ กันมาไม่มาก เช่น ตำนาน (2 คน) ของกะหนู เกาะแมว พ่อเม้าวัดนก วัดสามบ่อ พังจันทร์ เมืองเก่า ประวัติเจ้าเมืองสงขลา การติดต่อค้าขาย สถาปัตยกรรมมีสิ่งที่ปรากฏเป็นบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างทางศาสนา มีสุสานสุดตันสุไลมาน อุโบสถวัดสามบ่อ บ้านทรงไทยภาคใต้ (2 คน)

ประดิษฐกรรมปรากฏเป็นงานทางศาสนาพุทธ มีรูปปั้นในวัด (3 คน) เช่น พระพุทธธูปรองอุโบสถวัดสามบ่อ รูปปั้นที่อุโบสถวัดเจดีย์งาม รูปปั้นหลวงปู่ทวด เจ้าเกาะยอ และพระพุทธธูป (พ่อเม้าวัดนก) ด้านจิตกรรม มีหม้อปั้นดินเผา ภาชนะในวัด (5 คน) มีภาพในวัดสามบ่อ เรื่องพระเวสสันดร

การละเล่นและเพลย มี เพลงบอก (2 คน) เล่นวัว ตีกลองยาวงานศพ เพลงร้องเรือและเพลงกล่อมเด็ก การเป่าปี่หนังตะลุงและกลองยาว ด้านการแสดง มี โนรา (3 คน) คณะโนราห์ การเล่นหนังตะลุง (3 คน) และการรำหน้ากลองยาว

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 เห็นว่าสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองนั้นมีพิธีกรรมซึ่งเกี่ยวพันกับศาสนา มีพิธีทางศาสนาทั่วไป (8 คน) พิธีของศาสนาอิสลาม (2 คน) เช่นวันมาลิดคนปี วันอัศฎราษฯ การทำละหมาด พิธีทางศาสนาพุทธ เช่น งานเดือนสิบ ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า บวชนาค พิธีกรรมที่เป็นของชาวจีน เช่น การกินเจ (2 คน) การไหว้บรรพบุรุษ งานล้างป่าช้า

เรื่องที่เล่าสืบต่อ กันมาก็มีเรื่องของชื่อหมู่บ้านและโรงเรียน
งานสถาปัตยกรรมและประดิษฐกรรมกีล้วนเกี่ยวข้องกับศาสนา มี โบสถ์ (2 คน) วัด (2 คน) มัสยิด (2 คน) พระพุทธรูป

การแสดงและการละเล่นต่างๆ มี หนังตะลุง (4 คน) โนราห์ (2 คน) กลองยาว (2 คน) เพลงเรือแหลมโพธิ์ (2 คน) และคนตระลูกทุ่ง

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เห็นว่าสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองนั้นมีทั้งพิธีกรรมต่างๆ ของ 2 ศาสนา มี พิธีกรรมทางศาสนาอิสลาม (3 คน) พิธีกรรมทางศาสนาพุทธ เช่น งานเดือนสิบ (2 คน) งานบวช (3 คน) งานแต่งงาน (2 คน) งานซักพระ (2 คน) งานศพ (2 คน) การยกช่อฟ้า/สาเอกสาร การฝังลูกนิมิต

ทั้งสถาปัตยกรรมและประดิษฐกรรมกีล้วนเป็นของศาสนา เช่น โบสถ์ วัด อุโบสถ (2 คน) สิ่งก่อสร้างของศาสนาอิสลาม พระพุทธรูป จิตกรรมฝาผนัง ในอุโบสถ โบสถ์ และวัด เช่น ที่วัดนำขawanอก

เพลงและคนตระเมียด เพลงกล่อมเด็ก และคนตระลูกทุ่งย้อนยุค การแสดงต่างๆ รวมทั้งเพลงและคนตระ มี โนราห์ (2 คน) หนังตะลุง (2 คน) และรองเงิง